

Jäsenkirje 2/2009

Tervehdys teille, hyvät vankilatyön ystävät!

Raamattu vakuuttaa, että vaivannäkö Herrassa ei ole turha, vaan se kantaa iankaikkista satoa. Tämän olemme saaneet todeta myös vankilatyön alueella. Evankeliumi on voimallisella tavalla muuttanut monen vangin elämää. Tänä päivänä on näkyvissä todellista Jumalan etsintää ja löytämisen riemua, josta myös veteraanivankilälähettilä Antti Sainio tässä kirjeessä kertoo. Kiitos Jeesuksen nimen ja veren voittovoimasta!

Yhden helmen haluaisin tuoda esille Jutiloitten vankilatyöstä. He ovat uskollisesti vieneet evankeliumia vankilan sisällä oleville vangeille ja lisäksi tehneet työtä niin vapautuvien vankien kuin lomavankien ja heidän perheittensä parissa. Jutiloilla on ollut silloin tälläin vuosien saatossa vankiäidin poika hoidossa. Nyt tämä vesseli on kuusivuotias. Kun he kävivät Jutiloilla syömään, niin poika oma-aloitteisesti siunasi ruuan ja kiitti Jeesusta. Mikä ilo Joukon ja Anun sydämessä, kun he näkivät, että heidän vaivannäkönsä ei ole ollut turha, vaan että hyvä siemen kasvaa lapsen hedelmällisessä sydämen maaperässä!

Syksyn yksi tärkeimmistä hengellistä vankilatyötä tekevien kohtaamisista on Yhteiskristilliset, valtakunnalliset vankilälähetyspäivät, jotka ovat tänä vuonna pe – su 30.10. – 1.11.2009 Seinäjoen helluntaiseurakunnassa, Vellamonrinne 1. Teemana on tänä vuonna Linnan juhlat. Kaikki vankilatyötä tekevät ovat tervetulleita Jumalan Sanan ääreen. Päiville ei ole osallistumismaksua. Ilmoittautuminen vankilälähetyspäiville 23.10 mennessä joko nettisivujen kautta tai Teija Salmelle (045 2630720). Ennakkoon ilmoittautuneille on luvassa yksi ilmainen ateria viikonlopun aikana.

Kristillisen vankila- ja kriminaalityö n yhteistyö verkoston alueelliset koulutuspäivät ovat seuraavasti: Länsi-Suomi la 5.9. Seinäjoella, Etelä-Suomi la 10.10 Vantaalla, Pohjois-Suomi la 17.10 Kemissä ja Itä-Suomi la 14.11 Joensuussa. Näihin koulutuksiin on ilmoittautuminen, lisätietoa sihteeriltä .

Yhdistyksen tilinumero on TSOP 571052-235553. Jäsenmaksun suuruus on 10 €.

Viitenumero jäsenmaksuille on 1504 ja lahjoituksille 5005. Jäsenmaksun on maksanut vasta puolet jäsenistä , joten voisitteko ystävällisesti tarkistaa, onko jäsenmaksunne suoritettu.

Jos teillä on sähköpostiosoite, jota ei ole vielä ilmoitettu sihteerille, niin olisitteko ystävällisiä ja ilmoittaisitte, niin voisimme lähettää pääosan postista sähköisesti.

Jos teillä on tiedossa vankilatyön tapahtumia, niin ilmoittaisitteko sihteerille (soile@inkari.fi tai 040 7739132), niin laitan tiedot sitten kotisivujen ilmoitustaululle. Näin yhteistyöllä saamme kotisivut pidettyä ajan tasalla.

Herran Jeesuksen runsasta siunausta kaikille teille rakkaat ystävät!

yhteistyöterveisin Soile Inkari, sihteeri

PUHEENJOHTAJAN PALSTA

Minua on vankilatyössä mietityttä nyt se, onko suhteeni Jeesukseen Kristukseen palava. Jumala voi ja Hän haluaa antaa meille niin, että hehkumme ulospäin Hänen rakkauttaan. Se on kaiken Jumalan valtakunnan työn edellytys. Voimme tehdä työtä Jumalalle, mutta olla silti itse Hänestä kaukana. Vangit aistivat sen, onko julistuksemme vain sanoja ilman, että meillä on omakohtaista elämää . Läheinen suhteemme Vapahtajaamme on myös Hänelle tärkeämpi kuin se, mitä teemme. Sen tähden pysykäämme lähellä Kristusta Hänen kasvojaan etsien ja Hänen kanssaan seurustellen. Jumalan Sana olkoon päivittäinen ravintomme. ”älkääkä mukautuko tämän maailmanajan mukaan, vaan muuttukaa mielenne uudistuksen kautta, tutkiaksenne, mikä on Jumalan tahto, mikä hyvää ja otollista ja täydellistä” (Room. 12:2).

Saamme olla kiitollisia Jumalalle kevät- ja kesäkaudesta. Olemme kaikilla toimintasektoreillamme saaneet palvella vankeja ja olla johdattamassa heitä Jeesuksen

tykö, samoin olla vahvistamassa jo taivastiellä kulkevia. Vankilan muurien sisällä on monia uskonsisaria ja –veljiä, joita meidän tulee muistaa, mutta vielä enemmän heitä, jotka eivät vielä tunne Jeesusta Kristusta.

Meitä Evankeliointi- ja vankilälähettyksen työyhteydessä olevia oli useampia Pelastusarmeijan kurssikeskuksessa Vihdissä 15.-17.5. järjestetyillä vankilapäivillä, joilla muiden esitysten lisäksi kuulumme useita koskettavia todistuksia Jumalan muuttavasta voimasta. Myös Etelä-Suomen aluevankilan johtaja Marjatta Kaijalainen kertoi, että aito uskoontulo on varmin tae siitä, että rikolliskierre katkeaa. Samaa todistaa viime joulukuksi ilmestynyt kirja Harri Lampinen: ”Katkaistu kahle” (KKJMK, 2008), jonka sivuilla 27 entistä vankia todistaa evankeliumin muuttavasta voimasta kohdallaan.

Jeesus kehottaa rukoilemaan työmiehiä elopellolle: ”Eloa on paljon, mutta työmiehiä vähän. Rukoilkaa siis elon Herraa, että hän lähettäisi työmiehiä elonkorjuuseensa” (Luuk. 10:2). Tämä tarkoittaa myös vankilatyötä. Saimme juuri suruviestin, että pitkän päivätyön helluntaiherätyksen hengellisessä vankilatyössä tehnyt saarnaaja Erkki Karjalainen on päässyt kirkkauteen. Olkoon hänen muistonsa meille jälkeenjääneille kannustava. Muistakaamme myös rukoillen vankiloiden henkilökuntaa ja erityisesti vankilapastoreita ja –diakoneja heidän kallisarvoisessa tehtävässään.

Teitä kaikkia siunaten Matti Salo

KANNATTAAKO SE?

Tämän arvioinnin olen kuullut monet kerrat ja sanon, että yhä vaan kannattaa! Selaillessani vanhoja albumeja ja muitakin kirjoja totean omalta kohdaltani, että on kannattanut. Hyvin monet, jotka ovat istuneet nuorisovankilan kirkossa, ovat tänä päivänä mikä missäkin virassa ja toimessa. Moni on, kuten Tuppurainenkin, herätyksen nokkamiehenä ja hyvin monet ovat seurakuntien saarnaajina, vanhemmistossa tai muuten puhuvana jäsenenä seurakunnassa.

Entä sitten tänä päivänä? Esimerkiksi Riihimäen vankilan kirkossa on tapahtunut suuria asioita ja monet ovat tulleet uskolle kuuliaisiksi. Kun kirkossa oli ennen vain muutama, niin nyt on säännöllisesti parikymmentä miestä, joista osa on tehnyt uskonratkaisun ja edelleen on niitä, joiden kanssa saamme rukoilla.

Kun aikoinaan vankiloissa oli ns. pakkokirkko, sellainen ei tuottanut toivottua tulosta, mutta kun pakkokirkko poistettiin, niin tulosta alkoi näkyä. Takanani on 46 ”vankilavuotta”, joihin mahtuu vaikka minkälaisia tapahtumia. Esimerkiksi Keravan nuorisovankilassa oli eräänkin kerran vankilan kirkossa 99 poikaa, joka lienee edelleen ennätysluku. Silloin sai käydä selleissä kutsumassa poikia kirkkoon ja paljon oli tulijoita, mutta kun sellivierailut kiellettiin, se näkyi heti kirkossakävijöissä. Ei pakolla saada ketään elävään ja kestäväan uskoon. Ei. Kyllä uskon pitää olla Pyhän Hengen vaikutuksen tulos!

Nuorisovankilassa oli aina joskus ”kapinanpoikasia”. Kerrankin minua pyydettiin selvittämään tilannetta, jossa nuori mies oli linnoittautunut selliinsä eikä halunnut lähteä töihin. Minä sitten pyöräilin vankilaan ja juttelin kaverin kanssa oven raosta. Hetken päästä ”parrikaadi” purettiin, ja poika lähti suosiolla puutarhatöihin eikä tämä ollut ainoa kerta, kun sain pyynnön tulla selvittämään jotakin konfliktia. On ollut ilon nähdä näitä veljiä esimerkiksi konferensseissa ja muuallakin ja on muisteltu nuorisovankilan aikoja Vankien evankeliointi kyllä kannattaa, jos siltä kannalta ajatellaan, mutta iäisyysaika ajatellen on vankien evankeliointi aivan ensiarvoisen tärkeä!

toteaa Antti Sainio